

Lan man tình Sao Biển

Thật khó mà diễn tả cái tình Sao Biển khi “gặp những anh em Sao Biển chưa một lần gặp mặt” hoặc gặp lại sau bao năm xa lơ xa lắc cái tên cái mặt đã đi vào cõi nhớ...

Những anh em cùng lớp cùng làng không nói, có những bậc đàn anh chênh lệch cả chục cờ lách xờ, mình đến các đấng ấy đã đi, đi xa nửa vòng trái đất điển hình như cụ “Hòn có dê” gặp lần đầu ở cà phê Mango bắt cái tay của ảnh mà cứ nghĩ “con vi trùng của ảnh về nhà mình ở có chịu nổi không? ngược lại con vi trùng của mình nhảy qua tay ảnh sang mỹ sống ra sao...?” Ôi tưởng tượng đủ thứ và... nhớ!

Rồi một lần vào Sài Gòn chữa bệnh cho mẹ bề trên gặp nhau cùng chuyến xe em là Sao Biển B 72 đi Sài Gòn quyền tiền xây nhà thờ Lê Hồng Mỹ Thuận... Còn nhớ và nhớ ghé 38 Tôn Thất Tùng gần nhà thờ Huyện Sĩ tên anh dù có lấm Cấm cũng không quên cho dù gặp một lần và biết bao giờ gặp lại? Và còn bao nhiêu anh em khác nữa...

Hôm gặp mặt ở Xuân Tụ nghe một anh con bác lớp Sao Biển nhỏ nói với con chú lớp Sao Biển lớn “ông về xứ biết tay tui, ở đây ý lớp đàn anh ăn hiếp!” rồi một anh góa vợ được lớp Sao Biển em mai mối cho một mẹ bề trên cùng lớp góa chồng trả lời “mình là bà con mà, đâu có được!” Đó, cái tình Sao Biển nó kì cục vậy đó, và còn bao nhiêu chuyện kì cục nữa... Như gặp nhau trên meo đàn chẳng hạn, tự nhiên thấy thấm thía con tim!

Một lần bán bắp chợ Vĩnh Hải có một Sao Biển con đến

mua bắp hỏi:

- Bác ngày xưa cũng tu Sao Biển?

- Ủa, sao cháu biết?

- Ba con Sao Biển 63 nhà chỗ kia!

- Úi trời! chú 67! gọi bằng chú đi, ba con tít trên 63 cao hơn chú bốn tầng lận...

Và rồi chỉ một lần ở Piano mình gặp nhau “cũng Sao Biển 68 ngày xưa đó” rồi gặp ở chợ tưởng khách đến ăn bắp mời chào... té ra anh là Sao Biển 67.

- Có phải...?

- À thì ra...

Thì ra hôm nay đau bệnh sinh ly tử biệt không biết nói sao chỉ âm thầm nhớ và cầu xin Mẹ Sao Biển: “Ngày xưa chúng con từng ở trong nhà Chúa, nay cũng xin Mẹ cầu bầu Chúa cho anh em chúng con được tụ họp lại nhà Chúa! Amen!

Vĩnh biệt anh Phạm Đình Thiện 63.

Nghi còm SB67